

συγκέντρωση κάτω από τη σημαία του και άλλους τομηφούς κορυφών, και να τρομοκρατήση τόσο τους 'Οθωμανούς, ώστε να βλέπουν από μακριά τα βουνά της Μήλου και να φεύγουν... Στη Μήλο, εκείς των δεσποδών 'Ελλήνων, ίπτηρχον την έποχή εκείνη και άραζοται φ ρ α γ ρ ο ι, δηλ. τού καθολικού δόγματος, έχοντες μάλιστα και δικό τους 'Επίσκοπο. Αύτοι όμως ήσαν τόσο φτωχοί, τόσο στενοχωρημένοι, ώστε όταν ο 'Επίσκοπος τους πέθανε, άρχισε τη μίση του και τα έκκλησιαστικά του άμια ένέχυρο στους θανατιστές του. Οι καθολικοί λοιπόν, για να ζήσουν, ήσαν αναγκασμένοι να προσέψυνον στο έλεος του Κάρη, και αυτός τους έλεεσθε πάντοτε.

Από τó άλλο μέρος οι δεσποδοί κάτοικοι της Μήλου έλάτρευαν τόν Κάρη για τó κατορθωμά του, κ' έτσι όταν ο τομηφός άρχιπειρατής έδηλωσε ότι θέλει να γίνει βασιλιάς τους, τόν ανεζήτησαν α' ένθουσιασμό Β α σ ι λ έ α τ η ς Μ ή λ ο υ !

'Η αναζήριξ έγινε με όλη την έπισποήτητα. Οι Μήλιοι μαζεύτηκαν στην άγορά, έδάρσαν τις καμπάνες, κατέλυσαν την έπιχειρησχή του Σουλτάνου, και μεροστά στούς παπάδες τους ώρσιστηκαν πίστι και ύπακοή στο Βασίλειο τού Κάρη τόν Α'.

'Ο Τουρνεφότος—δ διασμος αυτός Γάλλος Βοτανικός και περιηγητής, που έταξιδεύσε στην 'Ελλάδα στά 1700 και περιηγήθη όλα σχεδόν τα νησιά του Αιγαίου—αναφέρει τόν Κάρη και τόν χαρακτηρίζει έτσι : \*'Ηταν άνδρσις, με προτερήματα κυβερνήτου, άληθινός ήγγεών λαού'.

'Η βασιλεία του Κάρη Α' δέν εκράτησε πολύ. Ήπειτα από τρία χρόνια, κατέλυνε άξωμα στην Μήλο ένα Τουρκικό πλοίο. 'Ο πλοίαρχος έξήτησε να ιδή τó «Βασίλει της Μήλου» για «να τού δώσάλλη έν μέρος του Μεγάλου Βεζίρου έπωφελείς προτάσεις ειρήνης και φιλίας».

«Τό πονηρό πούλι από τά νύχια πίνεταί», λέει μιά παροιμία. 'Ο ξέντος 'Αχαρνάν από τη φουά έδείχτηκε άσυνλόγιστος, έξεγγέλατρε, και υπηξε τόν Τούρκικο καρά, χωρίς τη βασιλική του άπολιθία... 'Αμέσως δ' 'Οθωμανός πλοίαρχος διέταξε τους ναύτες του να τόν συλλάβουν, να τόν ορίσουν στό άμπάρι και ν' άνοήσουν τά πανιά. 'Η διαταγή του έξετελέσθη γρήγορα, και ή άπαγογή του Κάρη έγινε χωρίς να τó πάρουν χαμπάρι οι Μήλιοι, παρά όταν ο Βασίλης τους ήταν πεί μακριά.

'Αλοσοδομένο τόν έφεραν στην Κωνσταντινούπολι. Οι Τούρκοι επανηρύσαναν τó γεγονός και έξερωμασαν τó «Βασίλει της Μήλου» στην ίδια πλατεία, όπου πρό δλίγων έτών είχαν άνασκολοίσει τόν αδέλφου τόν...

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΑΥΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ...

(Του TH. MOOR)

Αύτος ό κόσμος είναι λάμψη που περνάει για να γελά τον άνθρωπο δοσιμένη. Τά γέλια της Χαράς, της Λύτης τα δεινά φευτικό φως, νέφη μικρά, προσωπίνα. 'Ο Οδρανός μονάχη άλήθεια μένει!

Ψεύτικα και της Δόξας τα λιμναρά φτερά, σαν ήλιου στεργή λάμψη χρυσομένη. 'Αγάπη, 'Ελπίδα, 'Εσως, Κάλχη τρυφερά, άνθη που ό Χαρός ξάφνου κόβει με χαρά. 'Ο Οδρανός μονάχη λάμψη μένει!

Ναύτες φτωχοί σε μούνη νύχτα σπυθωτή, έδώ κι' έχει στα χύματα κελούμε, και Νού άγτιδα, Φαντασίας άστραπτή, μικρή μας οίχονον στο σκοτάδι ανάλαμπή. Μόνο στον Οδρανό θ' άναπαυτούμε!

ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΠΡΟΤΟΜΑΓΙΑΣ

(Του GESSNER)

'Ερωτα, την προτομαγιά, στ' όραμό μου περιβάλλει ένα βουνό σου έστια που τόν γνωρίζουν όλοι, και μ' άμορφα τριαντάφυλλα και με μυρτιάς κλωνιά; όρασία σου τόν στόλισα με άμορφα και χύρι.

Καθημενά σου έφερα στεργάνα μωρομένα κι' άσ' τή δροσιά της άνοιξης άκόμα ποτισμένα, μά σ' υπεί με βαρέθηρες και σου (γεννοίν άηδία όλες ή ενέρες που σου ζητά ή δόλια μου καρδιά.

'Ηρθε χειμώνας άγριος που μ' (άπονα γυμνώνει την πρσιανάδα τών άγοών, άρχί- (νισε τó χύρι, Και ή Φύλλης άκόμα εν' άπιστη, (γεμάτη περηφάνεια, Ξεχνάει την πρώτη του Μαγιού (και τ' άνθηνα στεργάνα.

ΑΠ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Από τά ειδικά Ευρωπαϊκά περιεδικά και συγγράμματα)

Σύμφωνα με τά δεδομένα της στατιστικής ύπολογίζεται ότι ένας άνθρωπος που μιλάει επί δέκα ώρες στο είκοσιτετράωρο προφέρει σε μιά ώρα 2.280 λέξεις, σε μιά μέρα 31.920 και σ' ένα έτος 11.650.800 λέξεις.

'Αν ή λέξεις που προφέρει ο άνθρωπος σε διάστημα ένός έτους έχρηματοποιούντο για τó σχηματισμό λέξεών, θα κατορθώοντο 93 τέτοια λέξικά με 125.000 λέξεις τó καθένα.

'Επισής ύπολογίζεται ότι ο άνθρωπος άνοιγοκλείνει σ' ένα έτος τά βλέφαρά του τούλάχιστο 94.000.000 φορές! Με την προσοχή δέ που καταβάλλει γι' αυτό θα μπορούσε να σωθήσθ βάρος 17 ό-κάθων.

Κατά μέσον όρον, ο άνθρωπος περιπατεί κάθε μέρα 5 μίλια, είτε για να πάη στην έργασία του, είτε για να βρή ή περιπατο, είτε για να κινήη μέσα στό σπίτι του.

Μεγάλη δύναμη ζοδεύει επίσης ο άνθρωπος και για... τις χειρο-τόρες! 'Αν ύποτεθ ή λοιπόν, ότι ο καθένας μας μοιράει 5 με 6 χειροφίτες την ημέρα και όλες αυτές μαζεύονται μετά ένα χρόνο σε μιά μόνο χειροφίτα, θα αποτελέσουν δύναμη... 100 τόνων...

'Ο τακτικό κατοιστά άν εμπάζεταν όλα τά τοιγάρα που κατοίζον σε διάστημα ένός έτους και τά έβόζαν στη γραμμή, θ' αποτελούσαν ένα τεράστιο τοιγάρω μήκους 2.000 περίτον ποδών! 'Όσο για τά σπύτια, ύπολογίζεται ότι κάθε κατοιστής ζοδεύει τó χρόνο έφτά χιλιάδες περίτον!...

Οι πνευμονες τού ανθρώπου εισπνεύουν κάθε χρόνο τόσες άέρα όσες θα χρειαζόταν για να κινήη τó με-γαλύτερο έκκλησιαστικό άρμόνιο που ύπαρχει στόν κόσμο.

Πολλοί άνθρωποι τέλος έχουν τή συνήθεια να σφραγίζουν με τó στόμα. 'Αν λοιπόν ύπολογισθ ή δύναμη τού σφραγιστός τον επί ένα έτος, θα βρεθ ή ίσο-δυναμική με τόν ήχο ένός κλαρίνου μήκους 10 μέτρων, που να παίη άδισκόπος επί μιά βδομάδα!

'Ενας Βέλγος έπιστήμων επεξεργάσταν να καθορίση την έπιστημη της άτιμοφωφικής κατοιστάσεως επί της προσοχής τών μαθητών μέσα στό σχολείο. Κατέληξε δέ σ'τά έξης συμπεράσματα :

'Η προσοχή τών μαθητών αζάνει τó χειμώνα και ελαττώνεται τó καλοκαίρι.

Στις άνωτερες τάξεις τού σχολείου ή προσοχή είναι μεγαλύτερη από τις κατώτερες.

'Η μαθητρες είναι προσεχτικότερες από τους μαθητάς, ή δέ διαφορά αυτή γίνεται περισσότερο άισθητή τó χειμώνα. 'Η προσοχή βραίνει ελαττωμένη από της 8ης μέχρι της 11ης π.μ. και από της 2ας μέχρι της 4ης ώρας π.μ.

'Η «Ίατροική 'Εφημερίς» τών Παρισίων δημοσιεύει σ' ένα τελευτάο της φύλλο ένδιαφερόντες πληροφορίες σχετικάς με την ώρα κατά την οποία συμβαίνουν οι περισσότεροι θάνατοι.

'Ενας γιατρός από τη Γλασκωβή π. χ. διατείνεται, επί τη βάσει 15.000 θανάτων, ότι ή ώρα τών συχνότερων άποθιώσεων είναι ή έκτη πρωινή.

'Ενας άλλος γιατρός, κάνοντας διάκριση μεταξύ τών δύο φύλων, όρίζει ός ώρον θανάτου την πέμπτη μέχρι της έβδομης πρωινής για τους άνδρες και τó έσπέρας για τις γυναίκες.

'Ενας τρίτος γιατρός λέγει ότι στην 'Ιταλία οι άνθρωποι συνήθιζον να άποχαριστούν τή ζωή κατά τó άπόγευμα. Τό συμπεράσμα αυτό τó έβγαίε έχον υπ' όψιν του 25.474 θανάτους.

Τέλος ο Γάλλος ίατρός Φερé ύποστηρίζει ότι όλες ή όρες είναι κατάλληλες, προκειμένου να... πεθάνει κανείς. 'Εξαιρεί μόνον μερικές έσπερινές όρες και συγκεκριμένως από της έβδομης μέχρι της ένδεκάτης, κατά τις όποιες παρατηρείται σχετική ύφραση στούς θανάτους.

Κάποιος Γερμανός σοφός, κατόπιν ειδικών μελετών, κατέληξε στό συμπεράσμα ότι τó βάρος κάθε γυναίκας που έχει ύπερβει τó δέκατο έτος της ηλικίας της άναπαύεται και σε μιά ώρισμένη ψυχική της ιδιότητα.

Π. χ. ή φιλάρεσχη ζυγίσει 40 χιλιάδομα, ή ήλιθία 41, ή μα-τιόδοξη 42, ή έγκαταλειφθείσα φίλη 43, ή ποιήτρια 44, ή ρομαν-τική 45, ή ένσολητική 46, ή δια-κώς μοιρομορζουσα 47, ή καλή νοικοκυρά 48, ή νέα που θέλει παντρευή 49, ή άσθηματική 50, ή φλογερή 51, ή φθονερή 52, ή πιστή υδύγγος 53, ή ψευδρα και άστατη 54, ή καλή οικοδόστονα 55, ό τύπος της ενάρετου 56, ή φιλόργυρη και πυροχόλη 57, ή κατοργάρα και ύποκρίτρια 56.

